

„Ik dacht nog even dat het heel chique is om die prijs te weigeren’

Groninger Wessel Gansfortprijs voor Jan Veldman

■ GRONINGEN - De provincie Groningen reikt dit jaar de Wessel Gansfortprijs uit aan schrijver, zanger en cabarettier Jan Veldman. Gedeputeerde Mirjam de Meijer overhandigt hem woensdag de prijs, die bestaat uit een plustiek van Cees Sillen en een geldbedrag van 10.000 gulden. Veldman: „Ik merk dat ik totaal niet van Groningen loskom.”

Door **Jacob Moerman**

„Ik hoorde de eerste berichten over de prijs al in mei. Mirjam de Meijer belde mij op, of ik wel een prijs wilde accepteren. Toen dacht ik nog even dat het heel chique is om de prijs te weigeren. Maar toen ik in de portemonnee keek, wist ik wel beter. En ja, het is natuurlijk ook een hele eer om zo'n prijs te krijgen.”

De Wessel Gansfortprijs is de culturele prijs van de provincie Groningen, genoemd naar de Groninger humanist en wetenschapper Wessel Gansfort. Deze wordt om de twee jaar uitgereikt aan een persoon of instelling die op een bijzondere wijze een impuls heeft gegeven aan het culturele leven in de provincie Groningen. Jan Veldman, geboren in 1959 in het Groninger dorp Doodstil, heeft

▲ Jan Veldman, hier tijdens een optreden in het Schouwburgcafé: „Ik merk dat ik totaal niet van Groningen loskom.”

Foto: Bert Jippes

zich verdienstelijk gemaakt als tekstschrijver van theaterstukken en televisieprogramma's. In Groningen werkte hij voor onder meer De Voorziening, Theater te Water en De Citadel. Elders schreef hij teksten voor het RO Theater in Rotterdam, Orkater, de VPRO, de Vara,

Tryater en Theater van het Oosten. Daarnaast geniet hij bekendheid als lid van het Groninger muzikale Trio Kloosterboer, waarbinnen hij fungeert als zanger en schrijver van teksten en liedjes. Sinds 1991 woont hij in Almere. Voor zijn bijdragen aan het stuk *Wie ver-*

moordde Mary Rogers? Van de theatergroep Orkater ontving hij in 1995 zowel de CJP-cultuurprijs als de Prosceniumprijs.

Doorslaggevend

Terugkijkend op zijn loopbaan moet Veldman constateren dat

het jaar 1986 voor hem doorslaggevend is geweest: „Dat is het jaar waarin ik uit de sociale dienst trad en geheel van de pen kon leven. En dat is daarna zo gebeven. Ik heb nooit meer een blauw briefje gezien. Ik zou niet eens meer weten welke kleur ze hebben, die briefjes.”

Zijn curriculum vitae is indrukwekkend en zijn plannen zijn groots. Zo werkt hij momenteel aan een derde aflevering voor de serie *In goede aarde*, waarvan nog twee andere afleveringen worden uitgezonden door de EO. Daarnaast heeft het Fonds voor de Kunst in Amsterdam hem een subsidie toegekend van 10.000 gulden voor het maken van een nieuw toneelstuk. Het resultaat moet vorm krijgen onder de werktitel *De egoïsten*. Hoe staat het met dit toneelstuk? „Voorlopig nog slecht, want ik ben veel te druk bezig met andere dingen. Ik heb naar aanleiding van de prijs juist een cd gemaakt, getiteld *Doodstil*, met mijn oude Groningstalige liedjes uit het begin van de jaren tachtig.” Veldman woont nu al negen jaar in Almere. „Maar ik merk dat ik totaal niet van Groningen loskom. Dat heeft denk ik ook te maken met Kloosterboer. We treden nog steeds op met ons nieuwe programma, en dat gaat in ieder geval tot de-

ember zo door. Om die reden kom ik nog steeds veel in Groningen.”

Grapje

De titel van de laatste voorstelling van Kloosterboer is *Kloosterboer op zijn retour*. Geeft dat aan dat het de laatste voorstelling is? „Nee, die titel moet je zien als een grapje. In de voorstelling zit duidelijk het thema van het verval. Alles wordt een beetje minder, wat in deze tijd eigenlijk wel een beetje gek is. Maar dan heb ik het niet over de financiën, maar meer over de populariteit bij de meisjes. Het geeft mij wel een lekker gevoel om daar een beetje sneu over te doen.”

De uitreiking vindt plaats in de Statenzaal van het Provinciehuis. Na het welkomstwoord van Mirjam de Meijer en het voorlezen van het juryrapport door voorzitter Roland Kieft volgt een kort optreden van Trio Kloosterboer. „Voor het eerst gaan we akoestisch optreden, zonder enige versterking”, laat Veldman weten. Is hij dan ook zenuwachtiger dan anders? „Nee, van zenuwen heb ik niet zoveel last meer. Alleen het opkomen, dat vind ik nog steeds iets verschrikkelijks. Maar woensdag niet. Dan wordt het gewoon een feestje.”